

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

8554 *Llei 12/2013, de 2 d'agost, de mesures per millorar el funcionament de la cadena alimentària.*

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

L'alimentació a Espanya és un signe d'identitat que sorgeix de la gran varietat i riquesa de les produccions agroalimentàries d'aquest país que són conseqüència de la diversitat de les seves terres, mars, ecosistemes i tradicions.

Per tant, la importància de tot el que té relació amb els aliments no deriva només de la necessitat de satisfer una funció primària de qualsevol ésser humà, sinó de la intrínseca relació que l'alimentació ha mantingut tradicionalment amb la societat, l'economia i el medi rural a Espanya.

Aquest vincle inexorable s'ha consolidat amb el pas del temps i ha generat al seu voltant un sector d'importància vital, que té com a finalitat última no només atendre les demandes dels consumidors, sinó generar riquesa i contribuir de manera significativa al creixement econòmic i al desenvolupament i el progrés del medi rural espanyol.

El sector agroalimentari a Espanya té doncs un valor estratègic innegable per a l'economia nacional, tal com ho corroboren les magnituds econòmiques sobre la seva participació en el PIB, la balança comercial, la seva dimensió, el nombre d'ocupacions que genera o les cotes de producció, que el situen com el primer sector manufacturer i un dels que gaudeixen de màxima projecció internacional.

No obstant això, és un sector vulnerable en el seu conjunt per les seves característiques pròpies, ja que integra una àmplia diversitat d'agents dels sectors de la producció, la transformació i la distribució, que al seu torn estan limitats individualment per la seva idiosincràsia.

Amb caràcter general, el sector productor agrari està afectat per un alt nivell d'atomització, en el qual majoritàriament s'integren empreses de petita dimensió. La rigidesa de la demanda, l'estacionalitat i l'atomització de l'oferta, la dispersió territorial o la generació d'ocupacions vinculades al medi rural, són especificitats pròpies del sector agrari que el diferencien clarament d'altres sectors econòmics, tal com demostra el tractament que ha rebut en el Tractat Constitutiu de la Unió Europea a través de la Política Agrària Comuna (PAC).

Per la seva banda, la indústria agroalimentària està integrada majoritàriament per petites i mitjanes empreses, juntament amb grans grups industrials espanyols i internacionals.

El sector de la distribució alimentària està dividit en dos tipus de canals de venda. El canal de venda organitzat que està molt concentrat en empreses amb superfícies de venda de mitjanes dimensions i grans dimensions que ofereixen una àmplia gamma de productes que, normalment, pertanyen a grans grups de distribució detallista que concentren la demanda dels diferents punts de venda, cosa que els confereix un gran poder de negociació davant els proveïdors. L'altre canal de venda és el del comerç especialitzat, format per empreses amb superfícies de venda al públic de reduïdes

dimensions de tipus familiar, ubicades en mercats municipals, galeries comercials o instal·lacions de venda pròpies.

Aquesta heterogeneïtat ha condicionat sens dubte el funcionament i les relacions dels agents que operen al llarg de la cadena alimentària, i això ha evidenciat deficiències que s'han agreujat en el context de l'actual crisi econòmica global. La volatilitat dels preus percebuts pels productors, l'alt cost de les entrades i la inestabilitat dels mercats internacionals són factors conjunturals que han minvat la competitivitat i la rendibilitat del sector agroalimentari.

Una anàlisi de la situació actual de la cadena de valor evidencia l'existència de clares asimetries en el poder de negociació que poden derivar, i a vegades deriven, en una falta de transparència en la formació de preus i en pràctiques comercials potencialment deslleials i amb pràctiques contràries a la competència que distorsionen el mercat i tenen un efecte negatiu sobre la competitivitat de tot el sector agroalimentari.

El funcionament correcte de la cadena alimentària és indispensable per garantir un valor afegit sostenible per a tots els operadors que contribueixi a augmentar la seva competitivitat global i reverteixi igualment en benefici dels consumidors. Per tant, es fa imprescindible afrontar aquesta problemàtica des d'una perspectiva de conjunt que tingui en compte tots els agents que s'interrelacionen al llarg de la cadena alimentària de manera que es garanteixi la unitat de mercat perquè el sector agroalimentari es pugui desenvolupar plenament i desplegar tot el seu potencial.

La garantia de la unitat de mercat en l'àmbit de la cadena alimentària és un factor clau de competitivitat que ha de permetre aprofitar les economies d'escala, la divisió del treball i la intensitat de la competència, cosa que ha de reduir els costos de producció, millorar la productivitat i permetre assolir uns nivells més alts d'ocupació i de benestar.

II

La societat espanyola i europea, així com les institucions nacionals i comunitàries, no han romàs alienes a la situació que afecta tot el sector agroalimentari derivada dels desequilibris que hi ha entre les diferents baules de la cadena.

Des que la Comissió Europea va publicar la «Comunicació sobre la millora en el funcionament de la cadena agroalimentària» el 2009, s'han multiplicat les iniciatives que han aprofundit en l'anàlisi i la identificació dels problemes reals que afecten el seu desenvolupament.

A les diferents iniciatives de la Comissió, s'hi han afegit altres institucions comunitàries: els consells de ministres de Competitivitat i Agricultura, el Parlament Europeu i el Comitè Econòmic i Social, que mitjançant declaracions, resolucions i informes han fet evident la gravetat i l'extensió global d'aquest problema, i han subratllat la necessitat que els estats adoptin mesures per solucionar aquest problema social i econòmic.

La constitució del Fòrum d'Alt Nivell sobre la Millora del Funcionament de la Cadena Alimentària, al final de 2011, és l'últim pas que ha fet la Unió Europea per cercar solucions que permetin garantir més transparència dels preus, millorar la competència, evitar l'abús de poder en la negociació i contractació, prohibir l'especulació i fomentar l'autoregulació.

Paral·lelament, a Espanya, el Congrés dels Diputats ha portat a terme diverses iniciatives per instar el Govern a promoure polítiques orientades a aconseguir que els operadors de la cadena de valor, especialment els agricultors i ramaders, percebin la contraprestació suficient i, en conseqüència, obtinguin un benefici adequat a la seva activitat. En compliment d'aquesta proposició es va impulsar la creació al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, de l'Observatori de Preus dels Aliments, amb la finalitat de contribuir a dotar de més transparència els mercats.

Aquests debats i aquesta anàlisi de la situació que afecta la cadena alimentària també s'han estès a l'àmbit intern en la majoria dels estats membres, on s'estan implementant diverses mesures de diferent abast però que comparteixen una mateixa finalitat.

L'objectiu comú de totes aquestes iniciatives comunitàries i nacionals esmentades en els paràgrafs anteriors és aconseguir l'equilibri de la cadena alimentària i poder garantir

una competència justa, lleial i efectiva mantenint un nivell adequat de preus i informant de manera adequada els consumidors.

III

En el marc exposat, aquesta Llei té com a finalitat millorar el funcionament i la vertebració de la cadena alimentària de manera que augmenti l'eficàcia i la competitivitat del sector agroalimentari espanyol i es redueixi el desequilibri en les relacions comercials entre els diferents operadors de la cadena de valor, en el marc d'una competència justa que redundi en benefici no només del sector, sinó també dels consumidors.

Per al compliment d'aquest objectiu, la Llei s'estructura de la manera següent:

Un títol I de «Disposicions generals» que regula l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la Llei, els seus fins, algunes definicions i la col·laboració que ha de regir les relacions de les administracions públiques competents en l'exercici de les actuacions que realitzin en el marc del que disposa aquesta Llei.

L'àmbit d'aplicació de la Llei s'estén a les relacions comercials entre tots els operadors que intervenen en la cadena alimentària des de la producció fins a la distribució d'aliments o productes alimentaris.

Queden exclosos de l'aplicació d'aquesta Llei els lliuraments de producte que realitzin a cooperatives agroalimentàries o entitats associatives els socis d'aquestes.

Tanmateix, també són operacions comercials subjectes al que disposa aquesta Llei, les que es duguin a terme entre operadors de la cadena agroalimentària en els processos d'envasament, transformació o aplegament per a la seva comercialització posterior i, en tot cas, les compres dels animals vius, els pinsos i totes les primeres matèries i els ingredients utilitzats per a l'alimentació animal. Per tant, no és aplicable aquesta Llei a les relacions comercials que afectin les altres entrades agroalimentàries.

Així mateix, l'àmbit d'aplicació del capítol I del títol II d'aquesta Llei se circumscriu a les relacions comercials dels operadors que efectuïn transaccions comercials, continuades o periòdiques, el preu de les quals sigui superior a 2.500 euros, sempre que aquests estiguin en algunes de les situacions de desequilibri següents:

- a) Que un dels operadors tingui la condició de PIME i l'altre no.
- b) Que, en els casos de comercialització de productes agraris no transformats, peribles i entrades alimentàries, un dels operadors tingui la condició de productor primari agrari, ramader, pesquer o forestal o una agrupació d'aquests i l'altre no la tingui.
- c) Que un dels operadors tingui una situació de dependència econòmica respecte a l'altre operador, entenent com a dependència que la facturació del producte d'aquell respecte d'aquest sigui almenys un 30% de la facturació del producte del primer l'any precedent.

Finalment, d'acord amb la definició de cadena alimentària que s'inclou a l'article 5, queden exclosos de l'àmbit d'aplicació de la Llei les activitats del transport, així com les relacions comercials amb les empreses que operen en el canal d'hostaleria, com ara els punts de venda o establiments detallistes com ara hotels, restaurants, bars i cafeteries.

En aquest títol és important destacar l'article 6, que està dedicat a la col·laboració entre les administracions públiques, que és determinant per garantir el compliment adequat del contingut d'aquesta Llei i del principi d'unitat de mercat.

Un títol II amb un capítol I que regula els contractes alimentaris que se subscriuguin entre els operadors de la cadena alimentària. La novetat més significativa, per garantir la seguretat jurídica i l'equitat en les relacions comercials, és l'establiment de l'obligació de formalitzar-los per escrit, que afecta el contracte de subministrament, el de compravenda i el d'integració. Així mateix, s'estableix l'obligació d'incorporar expressament en aquests contractes escrits els elements essencials d'aquests (identificació de les parts, objecte, preu, condicions del pagament, lliurament de productes, drets i obligacions, durada i causes i efectes de l'extinció) pactats lliurement per les parts de conformitat amb els

principis rectors d'aquesta Llei. En cap cas, el requisit de forma exigít ho és d'existència i validesa del contracte.

Finalment, també es regulen les subhastes electròniques i l'obligació de conservació de documents pels operadors durant un període de dos anys a l'efecte dels controls que siguin pertinents.

Amb la regulació dels contractes alimentaris també es pretén aconseguir més transparència (afloreament d'economia submergida) en les relacions comercials de l'àmbit de la cadena alimentària.

En el capítol II es regulen les pràctiques comercials abusives. Es prohibeixen les modificacions de les condicions contractuals establertes en el contracte, llevat que es realitzin de comú acord entre les parts. Els contractes alimentaris han de contenir les clàusules corresponents en les quals es prevegi el procediment per a la seva possible modificació i, si s'escau, per a la determinació de la seva eficàcia retroactiva.

Pel que fa als anomenats pagaments comercials, es prohibeixen tots els pagaments addicionals més enllà del preu pactat, llevat en dos supòsits específics i amb condicions restrictives.

En relació amb la informació comercial sensible, no es pot exigir a un altre operador informació sobre els seus productes més enllà de la que sigui justificada en el context de la seva relació comercial. A més, la informació obtinguda només es pot destinar als fins per als quals va ser facilitada, i s'ha de respectar la confidencialitat de la informació.

Finalment, s'inclou un precepte sobre gestió de marques que estableix l'obligació dels operadors de gestionar les marques de productes alimentaris que ofereixin al consumidor, tant les pròpies com les d'altres operadors, per evitar pràctiques contràries a la lliure competència o que constitueixin actes de competència deslleial d'acord amb el que preveuen la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència, i la Llei 3/1991, de 10 de gener, de competència deslleial, així com actes de publicitat il·lícits de conformitat amb la Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat.

Així mateix, es prohibeix l'aprofitament indegut per part d'un operador i en benefici propi de la iniciativa empresarial aliena, així com les que constitueixin publicitat il·lícita perquè es considera deslleial mitjançant la utilització, ja sigui en els envasos, en la presentació o en la publicitat del producte o servei de qualssevol elements distintius que provoquin risc d'associació o confusió amb els d'un altre operador o amb marques o noms comercials d'un altre operador en els termes definits a la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de marques, i sense perjudici del que disposen els articles 11 i 12 de la Llei de competència deslleial.

El títol III regula les bones pràctiques en la contractació alimentària. El capítol I se centra en la regulació del Codi de bones pràctiques mercantils en la contractació alimentària que impulsaria el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, juntament amb el Ministeri d'Economia i Competitivitat, les comunitats autònomes i les organitzacions i associacions representatives de la producció, la transformació, la indústria o distribució, l'adhesió al qual és voluntària pels operadors de la cadena.

A aquest efecte, s'ha previst crear un registre estatal com a instrument públic que agruparia tots els operadors de la cadena alimentària que s'adscriuïn al Codi esmentat anteriorment.

També es preveu que la inscripció dels operadors en el Registre es tingui en compte en la normativa reguladora de les ajudes i subvencions que en relació amb l'alimentació i la cadena alimentària promogui el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Per la seva banda, el capítol II preveu la possibilitat que hi hagi altres codis de bones pràctiques comercials impulsats pels mateixos operadors de la cadena, que també es podrien inscriure, així com els seus operadors, en el Registre.

A continuació es regula el títol IV de la Llei, en el qual es crea l'Observatori de la Cadena Alimentària com a òrgan col·legiat adscrit al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. Aquest nou òrgan substitueix l'Observatori de Preus dels Aliments, la normativa de creació del qual es deroga per aquesta Llei, per assumir noves funcions

relacionades amb el funcionament de la cadena alimentària i continuar exercint les relacionades amb els preus dels aliments.

Amb caràcter general, són funcions de l'Observatori de la Cadena Alimentària el seguiment, l'assessorament, la consulta, la informació i l'estudi del funcionament de la cadena alimentària i dels preus dels aliments. Així mateix, ha d'emetre informe sobre la proposta de Codi de Bones Pràctiques Mercantils en la Contractació Alimentària que regula aquesta Llei, facilitar-ne el coneixement entre els operadors de la cadena i promoure'n l'adhesió, i ha de conèixer els resultats de l'aplicació del Codi per proposar, si s'escau, les mesures de millora o actualització que siguin necessàries. Finalment, també pot traslladar a l'autoritat competent els incompliments de la Llei que hagi detectat en l'exercici de les seves funcions.

La seva composició i funcionament s'han de desplegar per reglament.

El títol V regula la potestat sancionadora que s'aplica per l'incompliment del que disposa aquesta Llei, tipifica les infraccions i sancions, i delimita les autoritats competents a les quals en cada cas correspon exercir aquesta potestat.

Cal destacar, en relació amb la responsabilitat per incompliment de l'obligació de formalitzar per escrit els contractes, que s'ha inclòs la presumpció, que admet prova en contra, de l'autoria dels operadors que estan en posició de més força econòmica en la relació contractual per les infraccions d'incompliment de les obligacions de formalitzar per escrit els contractes i de no inclusió dels aspectes que, com a mínim, han de contenir.

Així mateix, per garantir una aplicació homogènia en tot el territori de l'Estat del règim sancionador que preveu aquesta Llei, es preveu que el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient promogui, a través de la conferència sectorial que correspongui amb motiu de la matèria, l'elaboració i l'aprovació d'unes directrius comunes.

El títol VI inclou mesures per millorar la vertebració de la cadena alimentària mitjançant el foment de la integració i altres mesures que ajudin a millorar la competitivitat dels operadors.

Així mateix, s'hi inclouen quatre disposicions addicionals.

La disposició addicional primera procedeix a la modificació de l'organisme autònom Agència per a l'Oli d'Oliva, que passa a denominar-se Agència d'Informació i Control Alimentaris, i assumeix a més de les funcions que exercia, aquelles noves funcions relacionades amb el control del compliment del que disposa aquesta Llei.

La disposició addicional segona regula els laboratoris agroalimentaris per al control oficial que depenen funcionalment del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, i estableix la taxa que es pot exigir per la prestació dels seus serveis.

La disposició addicional tercera assenyala expressament que el que disposa aquesta Llei s'ha d'efectuar amb els mitjans materials i personals destinats al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i als seus organismes dependents, sense que suposi un increment net de despesa, en especial, en relació amb les despeses de personal.

També s'hi inclouen dues disposicions finals de modificació normativa.

La disposició final primera, procedeix a la reforma de la Llei 38/1994, de 30 de desembre, reguladora de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries. Amb la nova redacció queden solucionats els problemes recents de l'impagament de l'extensió de norma d'interprofessionals d'àmbit regional i de figures de qualitat. També s'hi inclouen noves funcions (entre altres la possibilitat de fer previsions estadístiques, regulació d'oferta i negociació col·lectiva de preus) que en tot cas s'han de sotmetre al que preveu la normativa de competència nacional i comunitària. Finalment, actualitza el sistema d'infraccions i sancions.

Pel que fa a la disposició final segona, modifica la Llei 2/2000, de 7 de gener, reguladora dels contractes tipus de productes agroalimentaris. Aquesta modificació respon a la necessitat de millorar aquests instruments essencials en la construcció d'un sector agroalimentari competitiu, eficaç i transparent. Per aquest motiu, és necessari actualitzar el règim de contractes tipus en l'àmbit agroalimentari, per dotar de més estabilitat els mercats, adaptar les produccions en quantitat i qualitat a les demandes dels mercats exterior i interior i millorar la transparència i la competència del mercat.

Les principals modificacions al text d'aquesta Llei es refereixen a la possibilitat de tenir en compte, si s'escau, a l'hora de fixar el preu, indicadors de preus o costos, sent, en qualsevol cas, el preu a percebre, així com els indicadors que s'hi apliquin lliurement fixats entre les parts. Aquests indicadors han de ser objectius, transparents i verificables i no manipulables i s'han de fixar tenint en compte la normativa sobre competència. Així mateix, es procedeix a actualitzar les infraccions i sancions aplicables per incompliment del que disposa la Llei.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte establir mesures de millora del funcionament de la cadena alimentària per a la consecució dels fins que estableix l'article 3.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta Llei és aplicable a les relacions comercials que es produeixen entre els operadors que intervenen en la cadena alimentària des de la producció fins a la distribució d'aliments o productes alimentaris.

A l'efecte d'aquesta Llei, no tenen la consideració de relacions comercials i, per tant, queden exclosos del seu àmbit d'aplicació els lliuraments de producte que es realitzin a cooperatives agràries i altres entitats associatives, per part dels socis d'aquestes, sempre que, en virtut dels seus estatuts, estiguin obligats a fer-ho.

2. També són operacions comercials, a més de les que preveu l'apartat anterior, les que es realitzin entre operadors de la cadena agroalimentària en els processos d'envasament, transformació o aplegament per a la seva comercialització posterior i, en tot cas, les compres d'animals vius, els pinsos i totes les primeres matèries i els ingredients utilitzats per a l'alimentació animal.

3. L'àmbit d'aplicació del capítol I del títol II d'aquesta Llei se circumscriu a les relacions comercials dels operadors que realitzin transaccions comercials el preu de les quals sigui superior als 2.500 euros, sempre que aquests es trobin en algunes de les situacions de desequilibri següents:

- a) Que un dels operadors tingui la condició de PIME i l'altre no.
- b) Que, en els casos de comercialització de productes agraris no transformats, peribles i entrades alimentàries, un dels operadors tingui la condició de productor primari agrari, ramader, pesquer o forestal o una agrupació d'aquests i l'altre no la tingui.
- c) Que un dels operadors tingui una situació de dependència econòmica respecte a l'altre operador, entenent com a tal dependència que la facturació del producte d'aquell respecte d'aquest sigui almenys un 30% de la facturació del producte del primer l'any precedent.

4. És obligatòria l'existència d'un contracte formalitzat per escrit en el cas de les operacions de compra-venda a futur o amb preu diferit, excepte en els casos en què, amb caràcter previ es pugui estimar que el preu del contracte serà en tot cas inferior a 2.500 euros.

Article 3. *Fins.*

Són fins de la Llei:

- a) Augmentar, en benefici de la societat i dels consumidors, l'eficàcia i la competitivitat del sector alimentari globalment considerat, així com fomentar la creació o

la millora de l'ocupació, atesa la seva importància per al conjunt de la societat, el medi rural i l'economia nacional.

b) Millorar el funcionament i la vertebració de la cadena alimentària, en benefici tant dels consumidors com dels operadors que hi intervenen, i garantir alhora una distribució sostenible del valor afegit, al llarg dels sectors que la integren.

c) Afavorir la introducció de la innovació i les tecnologies de la informació i comunicació en la cadena i el desenvolupament de nous canals de distribució dels productes alimentaris.

d) Aconseguir més equilibri i transparència en les relacions comercials entre els diferents operadors, millorar l'accés a la informació i la traçabilitat de la cadena alimentària, regular les pràctiques comercials i promoure codis de bones pràctiques comercials entre els operadors.

e) Enfortir el sector productor i potenciar les activitats de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries.

f) Millorar la competitivitat, l'eficiència i la capacitat d'innovació de la producció agrària, la indústria i la transformació alimentària.

g) Afavorir el desenvolupament de les tasques que corresponen a les empreses de la distribució, en un marc de competitivitat i de respecte a les normes de competència.

h) Contribuir a garantir els drets del consumidor pel que fa a la millora d'una informació completa i eficaç sobre els aliments i la seva qualitat, la transparència en el funcionament de la cadena de subministrament, així com la disponibilitat d'aliments suficients i de qualitat.

i) Garantir la unitat de mercat per a la millora de la competitivitat de la cadena alimentària.

j) Afavorir la generalització de la cultura de la sostenibilitat en la cadena alimentària com a factor de compromís social empresarial, d'increment de la competitivitat i de contribució a la millora de la qualitat de la producció agroalimentària.

Article 4. *Principis rector.*

Les relacions comercials subjectes a aquesta Llei es regeixen pels principis d'equilibri i justa reciprocitat entre les parts, llibertat de pactes, bona fe, interès mutu, equitativa distribució de riscos i responsabilitats, cooperació, transparència i respecte a la lliure competència en el mercat.

Article 5. *Definicions.*

A l'efecte d'aquesta Llei, s'estableixen les definicions següents:

a) Cadena alimentària: és el conjunt d'activitats que porten a terme els diferents operadors que intervenen en la producció, transformació i distribució d'aliments o productes alimentaris, excloent-ne les activitats de transport i de l'hostaleria i la restauració.

b) Sector alimentari: el conjunt dels sectors productius agrícola, ramader, forestal i pesquer, així com els de transformació i distribució dels seus productes.

c) Operador: la persona física o jurídica del sector alimentari, incloent-hi una agrupació, central o empresa conjunta de compra o de venda, que duu a terme alguna activitat econòmica en l'àmbit de la cadena alimentària. Els consumidors finals no tenen la condició d'operadors de la cadena alimentària.

d) Productor primari: persona física o jurídica l'activitat principal de la qual l'exerceix en la producció agrícola, ramadera, forestal o en la pesca.

e) Aliment o producte alimentari: qualsevol substància o producte destinats a ser ingerit pels éssers humans o amb probabilitat raonable de ser-ho, tant si han estat transformats del tot o parcialment, com si no. Inclou les begudes, els xiclets i qualsevol substància, inclosa l'aigua, incorporada voluntàriament a l'aliment durant la seva fabricació, preparació o tractament.

f) Contracte alimentari: aquell en el qual una de les parts s'obliga davant l'altra a la venda de productes alimentaris o alimentosos i entrades alimentàries abans esmentats, per un preu cert, o bé es tracta d'una compravenda o d'un subministrament de manera continuada. Se n'exceptuen els que tinguin lloc amb consumidors finals.

g) Contracte d'integració: és la modalitat de contracte alimentari en què una de les parts, denominada integrador, s'obliga davant l'altra part denominada integrat, a proporcionar tots o una part dels productes, primeres matèries i entrades necessaris per a la producció objecte del contracte, així com, si s'escau, a exercir la direcció tècnica i a fer-se càrrec de la producció en finalitzar el cicle productiu. Per la seva banda, l'integrat s'obliga davant l'integrador, a aportar els terrenys, els espais i les instal·lacions, i també els mitjans i els serveis complementaris que siguin necessaris per completar la producció i una vegada obtinguda aquesta, al seu lliurament a l'integrador.

h) Informació comercial sensible: és aquell conjunt de coneixements tècnics que no són de domini públic, que estan referits a la naturalesa, les característiques o les finalitats d'un producte, als mètodes o processos per a la seva producció, o als mitjans o formes per a la seva distribució o comercialització, i el coneixement dels quals és necessari per a la fabricació o comercialització del producte.

i) Traçabilitat previsible: les etapes de producció, transformació i distribució d'un aliment o producte alimentari que entren dins les previsions normals.

Article 6. *Col·laboració entre administracions públiques.*

1. Les diferents administracions públiques competents han d'ajustar les actuacions que desenvolupin en el marc del que preveu aquesta Llei als principis d'informació mútua, de cooperació i de col·laboració.

2. Així mateix, les administracions públiques competents han de garantir en l'aplicació d'aquesta Llei, el compliment de la normativa vigent sobre garantia de la unitat de mercat, i han d'adoptar per a això les mesures normatives, de cooperació i de col·laboració que siguin necessàries en l'exercici de les seves competències pròpies.

3. Quan un operador consideri que hi ha una actuació en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei que pugui ser contrària al principi d'unitat de mercat, pot utilitzar els mecanismes de protecció i, si s'escau, d'impugnació, que preveu la legislació vigent en matèria de garantia de la unitat de mercat.

Article 7. *Defensa de la competència.*

El contingut de les relacions que regula aquesta Llei, així com l'aplicabilitat dels principis rectoris en l'execució i la interpretació d'aquestes relacions, està sotmès a la normativa de defensa de la competència, sense perjudici del que disposa la normativa comunitària.

TÍTOL II

Règim de contractació i pràctiques comercials abusives

CAPÍTOL I

Contractes alimentaris

Article 8. *Formalització dels contractes alimentaris.*

1. Els contractes alimentaris s'han de formalitzar per escrit. Aquesta formalització s'ha de fer abans de l'inici de les prestacions que tinguin l'origen en aquests.

2. En cap cas, el requisit de forma exigít ho és d'existència i validesa del contracte.

3. No obstant això, en les relacions entre operadors de la cadena alimentària, quan el pagament del preu es realitzi al comptat contra el lliurament dels productes alimentaris, no és necessari subscriure un contracte alimentari, i les parts tenen l'obligació

d'identificar-se com a operadors i documentar les relacions comercials mitjançant l'expedició de la factura corresponent amb els requisits que estableix el Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació.

Article 9. *Condicions contractuals.*

1. Els contractes alimentaris que regula aquest capítol han de contenir com a mínim els aspectes següents:

- a) Identificació de les parts contractants.
- b) Objecte del contracte.
- c) Preu del contracte, amb indicació expressa de tots els pagaments, inclosos els descomptes aplicables, que es determina en quantia fixa o variable. En aquest darrer cas, es determina en funció únicament de factors objectius, verificables, no manipulables i expressament establerts en el contracte, com ara l'evolució de la situació del mercat, el volum lliurat i la qualitat o composició del producte, entre d'altres.
- d) Condicions de pagament.
- e) Condicions de lliurament i posada a disposició dels productes.
- f) Drets i obligacions de les parts contractants.
- g) Informació que s'han de subministrar les parts, d'acord amb el que disposa l'article 13 d'aquesta Llei.
- h) Durada del contracte, així com les condicions de renovació i modificació.
- i) Causes, formalització i efectes de l'extinció del contracte.

2. El contingut i l'abast dels termes i les condicions del contracte han de ser lliurement pactats per les parts, tenint en compte els principis rectoris que recull l'article 4 d'aquesta Llei.

Article 10. *Realització de subhastes electròniques.*

1. Els operadors de la cadena alimentària poden fer ofertes públiques de contractació per a la compra o venda de productes alimentaris, en els termes que estableixen les normes sobre la societat de la informació entre els seus participants.

L'organització de subhastes electròniques s'ha de sotmetre als principis de transparència, lliure accés i no discriminació.

2. Els organitzadors de les subhastes han de fer públiques les condicions generals d'accés a aquesta, els possibles costos de participació i els mecanismes d'adjudicació.

3. Els organitzadors de cada subhasta han de fer pública, després de l'adjudicació, la raó social de l'adjudicatari. Hi ha l'obligació de compra o venda per part de l'organitzador i de venda o compra per part de qui resulti adjudicatari de la totalitat del producte adjudicat, segons les condicions generals d'accés i llevat que en el plec de condicions s'esmenti un preu de reserva, per sota del qual no es realitzaria la compra o venda.

Article 11. *Obligació de conservació de documents.*

1. Els operadors de la cadena alimentària han de conservar tota la correspondència, la documentació i els justificants, en suport electrònic o en paper, relacionats amb els contractes alimentaris que subscriuguin en el marc del que disposa aquesta Llei, durant un període de dos anys.

2. Els organitzadors de subhastes electròniques estan obligats a mantenir durant dos anys un arxiu documental o electrònic de totes les subhastes realitzades, incloent-hi informació sobre la identitat dels concursants, les ofertes i la formalització del contracte alimentari.

CAPÍTOL II

Pràctiques comercials abusives

Article 12. *Modificacions unilaterals i pagaments comercials no previstos.*

1. Es prohibeixen les modificacions de les condicions contractuals establertes en el contracte, llevat que es realitzin de comú acord entre les parts. Els contractes alimentaris han de contenir les clàusules corresponents en les quals es prevegi el procediment per a la seva possible modificació i, si s'escau, per a la determinació de la seva eficàcia retroactiva.

2. Es prohibeixen els pagaments addicionals, sobre el preu pactat, llevat que es refereixin al risc raonable de referenciació d'un nou producte o al finançament parcial d'una promoció comercial d'un producte que es reflecteixi en el preu unitari de venda al públic i hagin estat pactats i inclosos expressament en el corresponent contracte formalitzat per escrit, juntament amb la descripció de les contraprestacions a les quals els pagaments estiguin associats.

3. El contracte ha d'establir els mecanismes de devolució dels pagaments anteriors que hagin estat abonats quan les contraprestacions o les activitats de promoció o anàlogues vinculades a aquests no s'hagin executat en els terminis i les condicions pactats.

Article 13. *Subministrament d'informació comercial sensible.*

1. En els contractes alimentaris s'ha de concretar per escrit la informació que les parts s'hagin de subministrar per al compliment efectiu de les seves obligacions contractuals respectives, així com el termini de lliurament d'aquesta informació, que en tot cas ha de ser proporcionada i estar justificada en motius objectius relacionats amb l'objecte del contracte, sense perjudici de l'aplicació de les normes en matèria de defensa de la competència.

2. En cap cas un operador pot exigir a un altre operador de la cadena informació comercial sensible sobre els seus productes, ni tampoc els documents que permetin verificar aquesta informació, llevat que així consti en el contracte escrit d'acord amb el que disposa l'apartat anterior.

3. La informació comercialment sensible que s'obtingui en el procés de negociació o execució d'un contracte alimentari s'ha de destinar exclusivament als fins per als quals li va ser facilitada, i s'ha de respectar en qualsevol moment la confidencialitat de la informació transmesa o emmagatzemada.

4. Els operadors no es poden exigir ni poden revelar informació comercial sensible sobre altres operadors i, en particular, documents que permetin verificar la informació comercial esmentada.

Article 14. *Gestió de marques.*

1. Els operadors han de gestionar les marques de productes alimentaris que ofereixin al consumidor, tant les pròpies com d'altres operadors, i evitar pràctiques contràries a la lliure competència o que constitueixin actes de competència deslleial d'acord amb el que preveuen la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència, i la Llei 3/1991, de 10 de gener, de competència deslleial, així com actes de publicitat il·lícits de conformitat amb la Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat.

2. Es prohibeix l'aprofitament indegut per part d'un operador i en benefici propi de la iniciativa empresarial aliena, així com les que constitueixin publicitat il·lícita pel fet de considerar-se deslleial mitjançant la utilització, ja sigui en els envasos, en la presentació o en la publicitat del producte o servei de qualssevol elements distintius que provoquin risc d'associació o confusió amb els d'un altre operador o amb marques o noms comercials d'un altre operador en els termes que defineix la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de marques, i sense perjudici del que disposen els articles 11 i 12 de la Llei de competència deslleial.

TÍTOL III

Bones pràctiques en la contractació alimentària

CAPÍTOL I

Codi de Bones Pràctiques Mercantils en la Contractació Alimentària

Article 15. *Finalitat, abast i elaboració.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i les organitzacions i associacions d'àmbit superior al d'una comunitat autònoma, representatives dels operadors de la producció, la indústria o la distribució, han d'acordar un Codi de Bones Pràctiques Mercantils en la Contractació Alimentària. Així mateix, han de participar en aquest acord el Ministeri d'Economia i Competitivitat i les comunitats autònomes amb l'objectiu de promoure un codi d'aplicació uniforme en tot el territori de l'Estat.

2. El Codi ha d'establir els principis sobre els quals s'han de fonamentar les relacions comercials entre els diferents operadors que intervenen en la cadena, amb l'objecte de facilitar el desenvolupament de les relacions contractuals, l'observança de les millors pràctiques en el desenvolupament d'aquestes relacions i la seva adequació a les normes i els principis que preveu l'article 4 d'aquesta Llei.

Així mateix, el Codi ha de detallar les pràctiques mercantils que fomentin relacions justes, equilibrades i lleials entre els operadors de la cadena alimentària.

3. L'adhesió al Codi de Bones Pràctiques Mercantils és voluntària per part dels operadors dels diferents àmbits de la cadena alimentària esmentats a l'apartat 1 d'aquest article.

4. Des de l'adhesió al Codi, els operadors estan obligats a fer que les seves relacions comercials s'ajustin als principis i les regles que aquest contingui i a la utilització dels sistemes de resolució de conflictes que puguin sorgir en aquestes relacions, seguint els procediments que s'hi estableixin.

Article 16. *Contingut.*

1. El Codi de Bones Pràctiques Mercantils en la Contractació Alimentària ha de contenir el conjunt de principis esmentats a l'apartat 2 de l'article 15 i, en particular, l'obligació dels operadors que s'adhereixin voluntàriament al Codi de sotmetre la resolució dels problemes que puguin sorgir en les seves relacions amb altres operadors al sistema de resolució de conflictes que hagi estat designat de manera expressa.

Així mateix, ha d'incloure l'obligació dels operadors de fer constar en tots els contractes que subscriuguin en l'àmbit de les seves relacions comercials el compromís de sotmetre la resolució dels conflictes al sistema que s'hagi establert en el Codi a aquest efecte.

En tot cas, els operadors de la cadena alimentària que decideixin adherir-se al Codi es comprometen a aportar la informació que es requereixi per analitzar el conflicte plantejat.

A més, quan no hi hagi acord entre les organitzacions de productors i els compradors en el preu dels contractes alimentaris que tinguin per objecte productes agraris no transformats, en la seva primera venda, el Codi ha d'incloure la facultat que qualsevol de les parts pugui sol·licitar una mediació. La mediació s'ha de fer en els termes, en les condicions i amb els efectes que s'estableixin per reglament, i s'ha de garantir en tot cas un procediment neutral, imparcial i en el qual les parts intervinguin amb plena igualtat d'oportunitats. El contingut de la mediació no té caràcter vinculant per a les parts llevat que ho hagin acordat de manera expressa amb caràcter previ a aquesta.

2. El Codi pot contenir, en cas que es consideri necessari, acords específics, d'àmbit sectorial, amb l'objecte de poder preveure amb més precisió els aspectes propis dels sectors que ho requereixin.

3. Amb l'objecte de mantenir actualitzat el contingut del Codi, s'hi ha de preveure la constitució d'una Comissió de Seguiment, integrada pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, el Ministeri d'Economia i Competitivitat i representants de les organitzacions i associacions representatives dels diferents operadors de la cadena alimentària.

Amb aquesta finalitat, la Comissió s'ha d'ocupar d'analitzar els resultats obtinguts en l'aplicació del Codi i proposar, si s'escau, les modificacions a introduir per a la seva adaptació a la realitat del moment o la introducció de nous compromisos no previstos anteriorment.

4. El contingut del Codi ha de respectar, en tot cas, la normativa de defensa de la competència i alhora se li ha de donar una publicitat suficient per al seu coneixement degut pel conjunt d'operadors implicats.

Article 17. *Registre estatal.*

1. Es crea en el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient el Registre Estatal de Bones Pràctiques Mercantils en la Contractació Alimentària com a instrument públic que agrupa tots els operadors que, intervenint en la cadena alimentària, s'adhereixin voluntàriament al Codi al qual fa referència l'article 15.

2. Els operadors que s'adhereixin voluntàriament al Codi ho han de comunicar a la Direcció General de la Indústria Alimentària del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, que ha de procedir a la seva inscripció.

Una vegada inscrits, els operadors poden utilitzar la menció d'«Acollit al Codi de Bones Pràctiques Mercantils en la Contractació Alimentària».

3. Periòdicament s'ha de donar publicitat dels operadors que constin inscrits en el Registre a la seu electrònica del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i al «Butlletí Oficial de l'Estat».

Així mateix, aquest Ministeri ha de fer periòdicament campanyes de promoció estatal per donar a conèixer als consumidors la importància i significació de la signatura del Codi per part dels diferents operadors de la cadena agroalimentària que el subscriu.

4. S'ha de regular per reglament el procediment per a la cancel·lació de la inscripció en el Registre.

5. La inscripció dels operadors en el Registre s'ha de tenir en compte en la normativa reguladora de les ajudes i subvencions que en relació amb l'alimentació i la cadena alimentària promogui el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

CAPÍTOL II

Altres codis de bones pràctiques mercantils

Article 18. *Subscripció i promoció d'altres codis.*

1. No obstant el que disposen els articles anteriors d'aquest títol, els operadors de la cadena alimentària poden subscriure altres codis de bones pràctiques mercantils en la contractació alimentària amb més nivell d'exigència per als operadors que el subscriu que el que estableix el Codi de Bones Pràctiques Mercantils en la Contractació Alimentària. Així mateix, les entitats representatives dels interessos de la cadena alimentària poden promoure l'elaboració d'aquest tipus de codis per a empreses que operin exclusivament o principalment en el seu àmbit territorial. En tots dos casos, els codis han de respectar el que disposen el títol I i II d'aquesta Llei, així com la resta de l'ordenament jurídic, especialment la normativa de defensa de la competència.

2. S'han d'establir per reglament el procediment i els requisits que han de reunir aquests altres codis de bones pràctiques, d'àmbit nacional o supraregional, perquè puguin ser inclosos en el Registre Estatal creat en virtut de l'article 17. També s'hi han d'incloure els operadors que subscriu aquests codis.

TÍTOL IV

Observatori de la Cadena Alimentària

Article 19. *Creació.*

Es crea l'Observatori de la Cadena Alimentària com a òrgan col·legiat, adscrit al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, a través de la Direcció General de la Indústria Alimentària del Departament.

Article 20. *Funcions.*

1. Amb caràcter general, són funcions de l'Observatori de la Cadena Alimentària el seguiment, l'assessorament, la consulta, la informació i l'estudi del funcionament de la cadena alimentària i dels preus dels aliments.

A més d'aquestes funcions, l'Observatori té les següents:

a) Emetre informe sobre la proposta de Codi de Bones Pràctiques Mercantils en la Contractació Alimentària que regula aquesta Llei.

b) Emetre informe sobre les propostes d'altres codis de bones pràctiques mercantils que es presentin per a la seva incorporació al Registre estatal.

c) Conèixer el resultat dels treballs efectuats per la comissió de seguiment del Codi, a què fa referència l'apartat 3 de l'article 16, i proposar-li les qüestions que es considerin d'interès per a la millora i l'actualització dels compromisos que preveu el Codi.

d) Facilitar el coneixement del Codi entre els operadors de la cadena i promoure'n l'adhesió.

e) Portar a terme el seguiment i l'avaluació de les pràctiques comercials que fan servir els operadors de la cadena, mitjançant la realització d'enquestes o altres sistemes d'anàlisi del mercat, així com de la publicació d'informes i recomanacions.

En cas que es detectin incompliments del que estableix la Llei, com a conseqüència del resultat dels treballs efectuats, traslladar-los a l'autoritat competent. Així mateix, ha de realitzar informes i estudis explicatius, si s'escau, de les situacions de desequilibri produïdes en els mercats d'origen i destí dels aliments considerats, i analitzar especialment els diversos factors que contribueixen a la formació dels preus dels productes estacionals.

f) Analitzar l'estructura bàsica dels preus i els factors causants de la seva evolució, en els aliments de més importància relativa en la producció i el consum, en els diferents esglaons de la seva formació.

g) Fomentar l'adopció de bones pràctiques i sistemes àgils de resolució de conflictes en la negociació dels contractes relacionats amb la primera compra de productes peribles.

h) Fer estudis de caràcter regular, encaminats a establir un seguiment sistemàtic de la formació dels preus finals dels aliments.

i) Afavorir el diàleg i la intercomunicació entre els representants del sector productor, la indústria, la distribució comercial i els consumidors, entre si i amb les administracions públiques, per dotar de la màxima racionalitat i transparència possibles el procés de formació de preus dels aliments, compatible amb el marc de l'economia de mercat, en un sistema d'obertura a la competència, en benefici de la societat en el seu conjunt.

j) Elaborar propostes d'actuació de les administracions competents i recomanacions als diversos agents econòmics intervinents, empreses i institucions públiques o privades tendents a mantenir la necessària estabilitat en un marc de desenvolupament obert a la competència i equilibri en els preus dels aliments, compatible amb el dret comunitari.

k) Elaborar els informes sobre preus dels aliments que li demanin els ministres d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i d'Economia i Competitivitat.

l) Analitzar i estudiar de manera continuada l'estructura bàsica dels costos i de preus percebuts i pagats, així com els factors causants de la seva evolució, en els productes de més importància estratègica per al sector agroalimentari espanyol.

2. Anualment l'Observatori de la Cadena Alimentària ha d'elaborar un informe d'avaluació dels avenços registrats i els resultats aconseguits en la millora del funcionament de la cadena alimentària i de l'eficàcia de les actuacions dutes a terme, que s'ha de remetre a les Corts Generals.

Article 21. *Composició i funcionament.*

La composició, el funcionament i, si s'escau, la supressió de l'Observatori de la Cadena Alimentària s'han de determinar per reglament assegurant en la seva composició la inclusió de les organitzacions i associacions més representatives de la cadena alimentària des del productor fins al consumidor final.

TÍTOL V

Potestat sancionadora

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 22. *Principis generals.*

1. A l'efecte d'aquesta Llei, es consideren infraccions administratives lleus, greus i molt greus les que es tipifiquen en els articles següents.

2. La instrucció de causa penal davant els tribunals de justícia o la incoació d'expedient d'infracció de les normes de defensa de la competència suspèn la tramitació de l'expedient administratiu sancionador que hagi estat incoat pels mateixos fets.

3. Són aplicables a les infraccions recollides en aquesta Llei les regles i els principis sancionadors que conté la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

4. En cap cas es poden imposar dues sancions o més pels mateixos fets i en funció dels mateixos interessos públics protegits, si bé s'han d'exigir les altres responsabilitats que es dedueixin d'altres fets o infraccions concurrents.

5. Les persones de qualsevol naturalesa jurídica que disposin o tinguin l'obligació de disposar d'informació o documentació que pugui contribuir a l'aclariment de la comissió de les infraccions tipificades en aquesta Llei o a la determinació de l'abast de la seva gravetat, tenen el deure de col·laborar amb les autoritats competents en matèria d'ordenació del comerç. A aquest efecte, dins els terminis establerts, han de facilitar la informació i els documents que els requereixi l'autoritat competent en l'exercici de les seves funcions.

CAPÍTOL II

Infraccions i sancions

Article 23. *Infraccions en matèria de contractació alimentària.*

1. Són infraccions lleus en matèria de contractació alimentària, les següents:

- a) No formalitzar per escrit els contractes alimentaris a què es refereix aquesta Llei.
- b) No incloure els aspectes que com a mínim han de contenir els contractes alimentaris.
- c) No complir les condicions i els requisits establerts per a la realització de subhastes electròniques.
- d) Incomplir les obligacions de conservació de documents.
- e) Fer modificacions de les condicions contractuals que no estiguin expressament pactades per les parts.

f) Exigir pagaments addicionals, sobre el preu pactat en el contracte, excepte en els supòsits que preveu aquesta Llei.

g) Exigir o revelar informació comercial sensible d'altres operadors, que s'hagi obtingut en el procés de negociació o execució d'un contracte alimentari, incomplint el deure de confidencialitat, així com utilitzar aquesta informació per a fins diferents als pactats de manera expressa en el contracte.

h) Incomplir l'obligació de subministrar la informació que li sigui requerida per l'autoritat competent en l'exercici de les seves funcions.

2. Es consideren infraccions greus la reincidència per la comissió de dues infraccions lleus o més en el termini de dos anys comptats des de la sanció per resolució ferma en la via administrativa de la primera.

Així mateix, es considera infracció greu l'incompliment dels terminis de pagament en les operacions comercials de productes alimentaris o alimentosos, de conformitat amb el que estableix la Llei 15/2010, de 5 de juliol, de modificació de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials.

3. Es consideren infraccions molt greus la reincidència per la comissió de dues o més infraccions greus en el termini de dos anys comptats des de la sanció per resolució ferma en la via administrativa de la primera.

4. Es considera, llevat que hi hagi una prova en contra, que són autors de les infraccions tipificades a les lletres a) i b) de l'apartat 1 d'aquest article, els operadors que no tinguin la condició de PIME, els que no tinguin la condició de productor primari agrari, ramader, pesquer o forestal o agrupació d'aquests i els operadors respecte dels quals l'altre operador que intervé en la relació estigui en situació de dependència econòmica, quan qualsevol d'ells es relacioni amb altres operadors que tinguin la condició de PIME o de productor primari o agrupació d'aquests, o estigui en situació de dependència econòmica.

5. Quan, com a conseqüència de l'incompliment de les obligacions que conté aquesta Llei, s'afecti la competència efectiva dels mercats, hi són aplicables les disposicions que conté la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència.

Article 24. Sancions.

1. Les infraccions en matèria de contractació alimentària que preveu aquesta norma se sancionen amb multes d'acord amb la graduació següent:

- a) Infraccions lleus, fins a 3.000 euros.
- b) Infraccions greus, entre 3.001 euros i 100.000 euros.
- c) Infraccions molt greus, entre 100.001 i 1.000.000 euros.

2. L'Administració pública competent per a la imposició de la sanció principal pot acordar, com a sanció accessòria, la publicitat de les sancions imposades per infraccions molt greus que hagin adquirit fermesa en la via judicial, així com els noms, els cognoms, la denominació o la raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i l'índole i la naturalesa de les infraccions.

Article 25. Graduació de les sancions.

Les sancions es graduen especialment en funció del grau d'intencionalitat o la naturalesa del perjudici causat.

Article 26. Competència.

1. Correspon a l'Administració General de l'Estat exercir la potestat sancionadora que preveu Llei, en els supòsits següents:

- a) Quan les parts contractants tinguin les respectives seus socials principals en diferents comunitats autònomes.

b) Quan el contracte afecti un àmbit superior al d'una comunitat autònoma per raó de la traçabilitat previsible de la major part de l'aliment o producte alimentari objecte del contracte.

2. Correspon als òrgans competents de les comunitats autònomes exercir la potestat sancionadora que preveu aquesta Llei, en els altres supòsits.

3. Són competents per a la imposició de les sancions en matèria de contractació alimentària en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat els òrgans següents:

a) El director general de la Indústria Alimentària, quan la quantia total de la sanció proposada per l'instructor de l'expedient no superi els 100.000 euros.

b) El secretari general d'Agricultura i Alimentació, quan aquesta quantia excedeixi els 100.000 euros i no superi els 300.000 euros.

c) El ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, quan aquesta quantia excedeixi els 300.000 euros i no superi els 600.000 euros.

d) El Consell de Ministres, quan aquesta quantia excedeixi els 600.000 euros.

4. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de promoure, a través de la conferència sectorial que correspongui amb motiu de la matèria, l'elaboració i l'aprovació d'unes directrius que garanteixin l'aplicació uniforme del règim sancionador en tot el territori de l'Estat.

TÍTOL VI

Millora de la vertebració de la cadena alimentària

Article 27. Foment de la integració i potenciació del desenvolupament de la cadena de valor.

1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, d'acord amb les seves disponibilitats pressupostàries, amb els requisits i les condicions que s'estableixin per reglament, ha de treballar conjuntament amb les comunitats autònomes per fomentar més integració dels operadors que intervenen en la cadena alimentària, amb l'objecte de facilitar l'eficiència i la rendibilitat en els diferents sectors que la integren.

2. En col·laboració amb altres departaments i amb les organitzacions del sector productor implicats i les comunitats autònomes, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de treballar per identificar i afavorir el desenvolupament i la implantació de nous canals de comercialització interior i exterior d'aliments o productes alimentaris, que permetin generar més eficiència en les operacions de la cadena de valor. S'han d'afavorir les iniciatives que facilitin la introducció de la innovació i les tecnologies de la informació i comunicació a la cadena, així com les encaminades al desenvolupament dels canals curts de comercialització, que permetin la màxima repercussió del valor afegit en els productors i elaboradors.

3. Així mateix, per aconseguir la millora de la competitivitat de la producció agrària, s'ha de donar suport al desenvolupament de mesures i programes de foment de la qualitat, de millora de l'eficiència logística i de foment de la innovació i la utilització de les noves tecnologies.

4. S'ha de fomentar la participació de les associacions de consumidors en les accions previstes en aquest article.

Disposició addicional primera. L'Agència d'Informació i Control Alimentaris.

1. Es crea l'Agència d'Informació i Control Alimentaris, amb naturalesa d'organisme autònom, d'acord amb el que preveu la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, amb personalitat jurídicopública diferenciada i plena capacitat d'obrar, que es regeix pel que disposen aquesta Llei i les altres normes aplicables.

L'Agència d'Informació i Control Alimentaris substitueix en l'exercici de les seves funcions l'Agència per a l'Oli d'Oliva. En conseqüència, les mencions que la normativa vigent fa a l'Agència per a l'Oli d'Oliva, s'entenen fetes a l'Agència d'Informació i Control Alimentaris. Així mateix, l'Agència d'Informació i Control Alimentaris se subroga en tots els convenis, drets, obligacions i altres negocis jurídics relatius o subscrits per l'Agència per a l'Oli d'Oliva.

2. L'Agència d'Informació i Control Alimentaris s'adscriu, a través de la Secretaria General d'Agricultura i Alimentació, al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient al qual correspon la seva direcció estratègica i l'avaluació i el control dels resultats de la seva activitat.

3. A l'Agència, dins l'àmbit de les seves competències, li corresponen exercir les potestats administratives per al compliment dels seus fins d'acord amb la legislació aplicable.

4. En l'exercici de les seves funcions públiques, l'Agència actua d'acord amb el que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

5. Els fins generals de l'Agència són la gestió dels sistemes d'informació i control dels mercats oleícoles, lactis i la d'aquells altres que es determinin per reglament, així com el control del compliment del que disposa aquesta Llei per a la millora del funcionament de la cadena alimentària.

6. Per al compliment dels fins que fixa l'apartat anterior, l'Agència ha d'exercir les funcions següents:

a) Gestionar i mantenir els sistemes d'informació, seguiment i anàlisi dels mercats oleícoles (olis d'oliva i olives de taula) i lactis, i l'anàlisi i difusió dels resultats. Per als sectors o els mercats alimentaris que el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient consideri especialment sensibles i/o estratègics es crea un sistema d'informació, seguiment i anàlisi específic.

b) Establir i desenvolupar el règim de control necessari per comprovar el compliment de les obligacions per part dels operadors dels sectors o mercats a què es refereix la lletra precedent, per assegurar la veracitat i la integritat de les dades que s'incorporen als sistemes d'informació de mercats i per determinar l'origen, el destí i les característiques de les primeres matèries i els productes, fins i tot mitjançant la corresponent presa de mostres i determinacions analítiques, en qualsevol fase de la cadena; així com el seguiment i el control de l'aplicació o la destrucció final dels subproductes que no tinguin ús alimentari.

c) Traslladar a les autoritats competents els fets sobre presumptes incompliments detectats en les actuacions de control recollides a la lletra anterior, juntament amb la documentació necessària sobre els fets constatats i la seva valoració tècnica i jurídica.

d) Iniciar i instruir, d'acord amb el seu règim propi, els expedients sancionadors per incompliments en el pagament de les aportacions obligatòries a les organitzacions interprofessionals o de productors, reconegudes pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient en els productes o sectors a què es refereix la lletra a), i formular a les autoritats competents les propostes de resolució que corresponguin.

e) Establir i desenvolupar el règim de control necessari per comprovar el compliment del que disposa aquesta Llei per millorar el funcionament de la cadena.

f) Fer les comprovacions que correspongui de les denúncies per incompliments del que disposa aquesta Llei que els presentin i instruir el procediment sancionador corresponent per formular la proposta de resolució que sigui procedent a l'autoritat competent del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, o traslladar-les a la Comissió Nacional de la Competència juntament amb les actuacions realitzades.

g) Iniciar d'ofici el procediment sancionador que correspongui per les irregularitats que constati en l'exercici de les seves funcions que suposin incompliments del que disposa aquesta Llei i, després de la corresponent instrucció, proposar a l'autoritat competent la resolució que sigui procedent o, si s'escau, formular denúncia davant la Comissió Nacional de la Competència degudament documentada.

h) Col·laborar amb l'Observatori de la Cadena Alimentària en la realització dels treballs, estudis i informes que, sobre els productes, mercats i sectors a què es refereix l'apartat cinc, siguin necessaris per a l'exercici de les funcions que l'Observatori té encomanades.

i) Gestionar i mantenir el Registre Estatal de Bones Pràctiques Mercantils en la Contractació Alimentària.

j) Establir relacions de col·laboració amb altres òrgans de l'Administració General de l'Estat i amb les comunitats autònomes en matèries de la seva competència i en actuacions de control de la qualitat i de promoció dels productes, mercats o sectors a què es refereix l'apartat cinc.

k) Col·laborar amb organitzacions sectorials, de productors i interprofessionals relacionades amb les matèries de la seva competència.

l) Qualsevol altres funcions que se li atribueixin per reglament per al compliment dels seus fins generals.

7. Les actuacions de control i inspecció que porti a terme l'Agència les han de dur a terme funcionaris públics que, en l'exercici de les seves funcions, tenen la condició d'agents de l'autoritat.

Les actes aixecades pels inspectors de l'Agència tenen el caràcter de document públic i, llevat que s'acrediti el contrari, són prova dels fets que s'hi recullen.

8. Els funcionaris de l'Agència d'Informació i Control Alimentaris, degudament acreditats pel director, han de dur a terme les actuacions d'inspecció i control a les entitats i els operadors que els ordeni, i en la seva actuació tenen les facultats següents:

a) Accedir a qualsevol local, terreny, instal·lació o mitjà de transport utilitzats per les persones físiques o jurídiques sotmeses a control.

b) Verificar les existències dels seus magatzems, els productes obtinguts, els processos que apliquen i les instal·lacions, la maquinària i els equips utilitzats.

c) Accedir als llibres i els documents relatiu a l'activitat de l'entitat, sigui quin sigui el suport material i, en particular, a tots els qui acreditin l'origen de les seves compres i el destí de les seves vendes i els seus respectius preus i valors, així com obtenir còpies o extractes, en qualsevol format i suport, dels llibres i documents esmentats.

d) Retenir per un termini màxim de cinc dies els llibres o els documents esmentats a la lletra c) d'aquest apartat. Excepcionalment s'han de lliurar els originals quan no se'n pugui lliurar una còpia autenticada.

e) Precintar magatzems, instal·lacions, dipòsits, equips, vehicles, llibres o documents i altres béns de l'entitat durant el temps i en la mesura que sigui necessari per a la inspecció.

f) Requerir a qualsevol representant o membre del personal al servei de la persona objecte de control, les explicacions que consideri necessàries sobre les activitats, els processos, els materials o els documents relacionats amb l'objecte i la finalitat de la inspecció, i guardar constància de les seves respostes.

g) Prendre mostres de primeres matèries, productes intermedis i acabats per determinar-ne la composició i les característiques, així com dels subproductes generats.

h) Estendre acta en la qual es reflecteixin les actuacions efectuades, la informació requerida i l'obtinguda, i els fets constatats.

L'exercici de les facultats que descriuen les lletres a) i e) requereix el consentiment exprés previ de l'afectat o, si de cas hi manca, l'autorització judicial corresponent.

En qualsevol moment del procediment, es pot ordenar, d'ofici o a instància de part, que es mantinguin secretes les dades o els documents que es considerin confidencials, que formen amb aquests una peça separada.

9. Tots els qui tinguin part en les actuacions de control, inspecció o tramitació dels expedients sancionadors han de guardar secret sobre els fets i de totes les informacions de naturalesa confidencial de les quals hagin tingut coneixement. Així mateix, han de guardar secret sobre les actuacions, els que les coneguin per raó de professió, càrrec o intervenció com a part, fins i tot després de cessar en les seves funcions.

10. Qualsevol persona física o jurídica està subjecta al deure de col·laboració amb l'Agència d'Informació i Control Alimentaris i està obligada a proporcionar, a requeriment d'aquesta i dins el termini, qualsevol classe de dades i informacions de què disposi i que puguin ser necessàries amb l'objecte i la finalitat de la inspecció. Aquest termini és de deu dies, llevat que per la naturalesa del sol·licitat i les circumstàncies del cas es fixi de forma motivada un termini diferent.

11. El règim de personal de l'Agència s'ha d'ajustar al que disposa l'article 47.1 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

12. Els recursos econòmics de l'Agència poden provenir de qualsevol dels esmentats a l'apartat 1 de l'article 65 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

13. En matèria de contractació, adquisició i alienació, l'Agència es regeix per les normes generals de contractació de les administracions públiques.

14. El règim patrimonial de l'Agència d'Informació i Control Alimentaris s'ha d'ajustar a les previsions de l'article 48 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Disposició addicional segona. *Laboratoris agroalimentaris per al control oficial que depenen funcionalment del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.*

U. Laboratoris agroalimentaris del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Els laboratoris agroalimentaris del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb la finalitat d'homogeneïtzar els criteris aplicats en la realització dels controls analítics oficials i millorar la qualitat dels resultats, han de coordinar, col·laborar i cooperar amb els laboratoris agroalimentaris designats per les autoritats competents de les comunitats autònomes per fer l'anàlisi de les mostres preses en els controls, i exerceixen principalment les funcions següents:

- Harmonitzar els criteris per a l'adopció de mètodes analítics en els laboratoris oficials i proposar-ne la modificació, l'extinció o l'establiment de nous.
- Facilitar la transferència de mètodes analítics entre els laboratoris agroalimentaris de les comunitats autònomes i del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i difondre l'oferta i capacitat analítica d'aquests laboratoris.
- Organitzar i desenvolupar el funcionament dels grups de treball sectorials, en els quals participen representants tècnics de les diferents administracions públiques i del sector.
- Facilitar la formació del personal tècnic dels laboratoris responsable de les anàlisis dels productes agroalimentaris.
- Establir un marc de relació institucional comú entre els laboratoris i l'Entitat Nacional d'Accreditació.

La designació, per part de les autoritats competents de les comunitats autònomes dels laboratoris per fer el control analític oficial, té validesa per a tot el territori de l'Estat i els laboratoris designats han de formar part de la Xarxa de Laboratoris Agroalimentaris del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, cosa que permet una coordinació més eficaç del suport analític del control oficial. Aquest suport, l'han de portar a terme laboratoris acreditats que tinguin implantats sistemes de control de la qualitat d'acord amb el que estableixi la normativa comunitària, de manera que els resultats de les anàlisis presentin una elevada qualitat i uniformitat.

Dos. Xarxa de Laboratoris Agroalimentaris.

La Xarxa de Laboratoris Agroalimentaris que coordina el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient té com a finalitat compartir i fomentar l'acreditació de laboratoris d'assaig i mètodes analítics per al control oficial. Formen part de la xarxa els

laboratoris, públics o privats, que participin en treballs de control oficial per designació de les autoritats competents de les comunitats autònomes o de l'Administració General de l'Estat. Les diferents autoritats competents han de facilitar al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient la informació relativa a aquests laboratoris i la seva cartera de serveis. El funcionament de la xarxa s'ha d'establir de forma reglamentària.

Tres. Coordinació dels grups de treball.

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de coordinar els grups de treball que s'estableixin al si de la xarxa, per al seu desenvolupament.

Quatre. Especialització en tècniques acreditades.

En col·laboració amb les comunitats autònomes i per tal d'optimitzar els recursos disponibles, s'ha de promoure l'especialització dels laboratoris en determinades tècniques acreditades específiques, de manera que puguin fer les anàlisis sol·licitades pel conjunt de les administracions públiques que ho requereixin en l'exercici de les seves competències de control oficial.

Cinc. Designació de laboratoris de referència.

El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en coordinació amb les comunitats autònomes, ha de designar els laboratoris nacionals de referència, en l'àmbit agroalimentari i de pinsos, el caràcter dels quals ha de ser necessàriament públic.

Sis. Taxa pels serveis d'anàlisis oficials realitzades pels laboratoris alimentaris del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

1. La taxa per la realització de serveis d'anàlisis oficials de mostres efectuades pels laboratoris alimentaris que depenen funcionalment del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient es regeix per aquesta Llei i per les altres fonts normatives que preveu l'article 9 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

2. Constitueix el fet imposable, la realització de serveis d'anàlisis oficials de mostres pels laboratoris alimentaris que depenguin funcionalment del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. No es merita aquesta taxa en els casos d'estudis, caracterització de productes agroalimentaris o desenvolupament de mètodes analítics.

3. Són subjectes passius, les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, que sol·licitin la prestació de qualsevol dels serveis que constitueixen el fet imposable.

4. Estan exemptes del pagament de la taxa, l'Administració General de l'Estat i les altres administracions públiques amb les quals, a condició de reciprocitat, així s'acordi.

5. La meritació es produeix en el moment en què es presenti la sol·licitud per a l'inici de la prestació dels serveis.

6. La quantia de les taxes per la realització de serveis d'anàlisi de mostres dels laboratoris alimentaris que depenen funcionalment del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, són les següents:

a) Anàlisis consistents en mesuraments directes amb instrumental senzill, reaccions qualitatives, càlculs aritmètics i determinacions físiques. Per cada mostra: 15 euros.

b) Preparació de mostres:

1r Per a l'anàlisi amb operacions bàsiques o quantificació d'anàlisi, consistents en operacions convencionals de laboratori (extraccions, destil·lacions, mineralitzacions). Per cada mostra i cada determinació: 10 euros.

2n Per a processos intermedis de més complexitat: 25 euros per cada mostra.

c) Preparació d'una mostra per a l'anàlisi isotòpica: 36 euros.

d) Identificació i/o quantificació d'una substància mitjançant tècniques no instrumentals: 15 euros.

e) Identificació i/o quantificació d'una substància mitjançant kits enzimàtics i tècniques espectrofotomètriques (ultraviolat visible, infraroig, absorció atòmica de flama o amb cambra de grafit o per generació d'hidrurs o per vapor fred): 29 euros.

f) Identificació i/o quantificació d'un grup d'elements per ICP òptic o ICP masses:

1r Un element 20 euros, fins a 4 elements 40 euros i més de 4 elements: 100 euros.

2n En el cas del «Br», «Rb», «Sr» i «I», per cada element i mostra 32 euros.

g) Determinació i quantificació de Hg per espectrometria d'absorció atòmica amb analitzador directe: 28 euros.

h) Identificació i/o quantificació d'una substància, o grup de substàncies, mitjançant tècniques instrumentals separatives (cromatografia de gasos, de líquids, electroforesi capil·lar): per una substància 30 euros, entre dues i quinze substàncies 40 euros, i més de quinze substàncies 65 euros.

i) Identificació i/o quantificació d'una substància, o grups de substàncies, mitjançant cromatografia de gasos/espectrometria de masses i/o cromatografia de líquids/masses: 80 euros.

j) Identificació i/o quantificació de residus de pesticides:

1r Organofosforats, organoclorats i altres grups 45 euros.

2n Confirmació dels compostos de l'apartat a) mitjançant cromatografia de gasos/espectrofotometria de masses i/o cromatografia de líquids masses 35 euros.

3r Mètodes específics per a un pesticida 50 euros.

k) Mesures isotòpiques per espectrometria de masses de ^{13}C , ^{18}O i ^2H , per cada isòtop: 60 euros.

l) Mesures isotòpiques de la relació D/H per ressonància magnètica nuclear: 100 euros.

m) Mesura per centelleig líquid de ^{14}C i/o ^3H , per cada mostra: 100 euros.

n) Anàlisi sensorial el resultat de la qual s'obtingui mitjançant el dictamen d'un panell de tast. Per cada mostra: 75 euros.

o) Anàlisi pol·línica i altres anàlisis microgràfiques: Per cada mostra: 70 euros.

p) Recòmptes de floridures i llevats per Howard: Per cada mostra: 15 euros.

q) Prova biològica d'antiferments, per cada mostra: 15 euros.

r) Determinació d'una substància mitjançant kits específics per a radioimmunoassaig: 57 euros.

s) Determinacions efectuades mitjançant immunoassaig (ELISA): 80 euros.

t) Determinació del contingut de gluten en aliments per Western immunoblotting: 50 euros.

u) Identificació i/o quantificació de substàncies mitjançant la concurrència de tècniques definides en els diferents epígrafs precedents: es valora mitjançant la suma d'aquests.

v) Anàlisis microbiològiques:

1r Recòmpte d'una espècie de microorganismes: 25 euros.

2n Aïllament i identificació de microorganismes per espècie: 25 euros.

3r Prova microbiològica de cribratge d'inhibidors del creixement bacterià: 15 euros.

4t Anàlisi microbiològica per PCR: 70 euros.

5è Estudis serològics de patògens: 50 euros.

w) Anàlisi per PCR d'organismes modificats genèticament:

1r Anàlisi de screening (detecció de controls interns de planta, i de seqüències reguladores o de selecció) per gen analitzat: 50 euros.

2n Anàlisi de detecció i identificació per PCR a temps real de seqüències específiques per gen analitzat: 60 euros.

3r Anàlisi quantitativa per PCR a temps real: per OMG (hi estan incloses les operacions descrites a 1r i 2n): 180 euros.

- x) Emissió de certificat sobre una anàlisi practicada: 8 euros.
- y) Emissió d'informe sobre una anàlisi practicada: 36 euros/hora o fracció.

7. Les taxes han de ser objecte d'autoliquidació pel subjecte passiu en els termes que s'estableixin per reglament.

8. La gestió de la taxa correspon al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Disposició addicional tercera. *No-increment de despesa.*

L'execució del que disposa aquesta Llei s'ha d'efectuar amb els mitjans materials i personals destinats al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient i als seus organismes dependents, sense que suposi un increment net de la despesa, en especial, en relació amb les despeses de personal.

Disposició addicional quarta. *Realització i difusió d'estudis i anàlisis comparatius.*

1. Quan a iniciativa de qualsevol persona física o jurídica es realitzin estudis i anàlisis comparatives en productes alimentaris disposats per a la seva venda al consumidor final, i els resultats dels quals es destinin a la seva difusió s'han d'observar els principis de veracitat, rigor tècnic i analític, i complir totes les garanties que preveu la normativa nacional o comunitària en matèria d'anàlisis.

2. Totes les proves o anàlisis en què es basin els estudis, els informes i les anàlisis, les ha de fer un laboratori que tingui una acreditació equivalent a la que exigeixen els laboratoris autoritzats per intervenir en el control oficial d'aliments.

3. Una vegada obtingut el resultat de la prova, aquest s'ha de comunicar al fabricant o titular de l'establiment, segons el procediment que s'ha d'establir per reglament. Quan del resultat de l'anàlisi en derivi un incompliment legal, el fabricant, o envasador o responsable del producte, el nom del qual figura en l'etiquetatge, pot fer una anàlisi contradictòria. En cas de discrepància entre els resultats de totes dues anàlisis, s'ha de fer una tercera anàlisi, que és diriment. El procediment en tots dos casos s'ha de desenvolupar per reglament.

S'ha d'establir per reglament el procediment al que s'han d'ajustar els estudis, informes o anàlisis, en relació amb la fitxa tècnica, el procediment de compra dels productes a analitzar, els requisits aplicables a la presa de mostres i el procediment de comunicació de resultats als afectats.

4. Els estudis, informes i anàlisis no han d'incloure error al consumidor respecte a la seguretat, la qualitat dels productes o el compliment de la legislació alimentària que els sigui aplicable.

5. L'incompliment dels principis i els requisits aplicables als estudis, informes i anàlisis portats a terme per entitats de caràcter públic o privat destinats a la seva difusió pública, que conté aquesta disposició pot ser considerat com un comportament objectivament contrari a les exigències de la bona fe, d'acord amb el que disposa el capítol II de la Llei 3/1991, de 10 de gener, de competència deslleial.

Disposició transitòria primera. *Contractes preexistents.*

Aquesta Llei s'aplica als contractes perfets amb posterioritat a la seva entrada en vigor, així com a les renovacions, pròrrogues i novacions de contractes perfets anteriorment, els efectes dels quals es produeixin després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria segona. *Organitzacions professionals agroalimentàries.*

Queden exceptuades de les novetats que introdueix aquesta Llei sobre el requisit exigít per al reconeixement d'organitzacions interprofessionals agroalimentàries d'acreditar que representen, en el seu àmbit territorial i en el seu sector almenys el 51 per 100 de les produccions afectades en totes i cadascuna de les branques professionals, les organitzacions interprofessionals agroalimentàries que ja estiguin reconegudes pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei o hi siguin incompatibles i en particular:

- La Llei 28/1987, d'11 de desembre, per la qual es crea l'Agència per a l'Oli d'Oliva, i
- el Reial decret 509/2000, de 14 d'abril, pel qual es crea l'Observatori de Preus dels Aliments.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 38/1994, de 30 de desembre, reguladora de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries.*

Es modifica la Llei 38/1994, de 30 de desembre, reguladora de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries, en la forma que s'indica a continuació.

U. Es fa una nova redacció de l'article 2.

«Article 2. *Concepte d'organitzacions interprofessionals agroalimentàries.*

Per organització interprofessional agroalimentària s'entén, a l'efecte d'aquesta Llei, aquella, d'àmbit estatal o superior al d'una comunitat autònoma, que estigui constituïda per organitzacions representatives sigui quina sigui la naturalesa jurídica empresarial dels seus representats, de la producció, de la transformació i, si s'escau, de la comercialització i distribució agroalimentària.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 3.

«Article 3. *Finalitats de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries.*

Les organitzacions interprofessionals agroalimentàries s'han de constituir amb totes o algunes de les finalitats següents:

- a) Vetllar pel funcionament adequat de la cadena alimentària i afavorir unes bones pràctiques en les relacions entre els socis mentre són partícips de la cadena de valor.
- b) Portar a terme actuacions que permetin millorar el coneixement, l'eficiència i la transparència dels mercats, en especial mitjançant la posada en comú d'informació i estudis que resultin d'interès per als seus socis.
- c) Desenvolupar mètodes i instruments per millorar la qualitat dels productes en totes les fases de la producció, la transformació, la comercialització i la distribució.
- d) Promoure programes de recerca i desenvolupament que impulsin els processos d'innovació en el seu sector i que millorin la incorporació de la tecnologia, tant en els processos productius com en la competitivitat dels sectors implicats.
- e) Contribuir a millorar la coordinació dels diferents operadors implicats en els processos de posada al mercat de nous productes, en particular, mitjançant la realització de treballs de recerca i estudis de mercat.
- f) Realitzar campanyes per difondre i promocionar les produccions alimentàries, així com portar a terme actuacions per facilitar una informació adequada als consumidors sobre aquestes.

g) Proporcionar informació i portar a terme els estudis i les accions necessàries per racionalitzar, millorar i orientar la producció agroalimentària a les necessitats del mercat i les demandes dels consumidors.

h) Protegir i promoure l'agricultura ecològica, la producció integrada i qualsevol altre mètode de producció respectuós amb el medi ambient, així com les denominacions d'origen, les indicacions geogràfiques protegides i qualsevol altra forma de protecció de qualitat diferenciada.

i) Elaboració de contractes tipus agroalimentaris compatibles amb la normativa de competència nacional i comunitària.

j) Promoure l'adopció de mesures per regular l'oferta, d'acord amb el que preveu la normativa de competència nacional i comunitària.

k) La negociació col·lectiva de preus quan hi hagi contractes obligatoris en els termes que preveu la normativa comunitària.

l) Desenvolupar mètodes per controlar i racionalitzar l'ús de productes veterinaris i fitosanitaris i altres factors de producció, per garantir la qualitat dels productes i la protecció del medi ambient.

m) Dur a terme actuacions que tinguin per objecte una millor defensa del medi ambient.

n) Promoure l'eficiència en les diferents baules de la cadena alimentària mitjançant accions que tinguin per objectiu millorar l'eficiència energètica, reduir l'impacte ambiental, gestionar de manera responsable els residus i els subproductes o reduir les pèrdues d'aliments al llarg de la cadena.

ñ) Disseny i realització d'accions de formació de tots els integrants de la cadena per garantir la competitivitat de les explotacions agràries, empreses i treballadors, així com la incorporació a la cadena de joves qualificats.

o) La realització d'estudis sobre els mètodes de producció sostenible i l'evolució del mercat, incloent-hi índexs de preus i costos objectius, transparents, verificables i no manipulables, que es puguin fer servir de referència en la fixació del preu lliurement pactat en els contractes, sempre tenint en compte el que estableix en aquest sentit la normativa sectorial comunitària.

p) Desenvolupar i implementar la formació necessària per a la millora de la qualificació professional i ocupabilitat dels professionals dels sectors agroalimentaris.

q) Qualsevol altra que li atribueixi la normativa comunitària.»

Tres. Es fa una nova redacció de les lletres b) de l'apartat 1 i a) i c) de l'apartat 2 de l'article 4.

«Article 4. *Reconeixement de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries.*

1.

b) Acreditin representar, en el seu àmbit territorial i en el seu sector, almenys el 51 per 100 de les produccions afectades en totes i cadascuna de les branques professionals.

2.

a) Regular les modalitats d'adhesió i retirada dels membres que les conformen, i garantir la pertinença a aquesta de qualsevol organització representativa d'àmbit nacional que es comprometi al seu compliment, sempre que acrediti representar, almenys, el 10 per 100 de la branca professional a la qual pertany.

Així mateix, hi té garantida la seva presència qualsevol organització d'àmbit autonòmic que acrediti representar almenys el 50 per 100 de la branca professional

corresponent al seu àmbit territorial, sempre que el sector o producte de què es tracti suposi almenys un 3 per 100 de la producció final agrària pesquera o agroalimentària en l'àmbit nacional, o el 8 per 100 de la producció final agrària a escala de comunitat autònoma.

També regulen la durada del període de representativitat de les organitzacions membres, els procediments per a la seva renovació i una previsió sobre l'estat d'aquesta representativitat, en cas que per falta d'acord entre els seus membres se sobrepassi aquest període.

c) Regulen la participació paritària en la gestió de l'organització interprofessional agroalimentària del sector productor d'una part, i del sector transformador i comercialitzador de l'altra. En funció de la representació d'interessos, així com de l'objecte social per al qual han estat constituïdes, les organitzacions de cooperatives agràries es poden enquadrar en el sector de la producció, de la transformació i de la comercialització, o en tots ells simultàniament.»

Quatre. Es fa una nova redacció dels apartats 1 i 2 de l'article 5.

«Article 5. *Nombre d'organitzacions interprofessionals agroalimentàries.*

1. Només es reconeix una única organització interprofessional agroalimentària per sector o producte, llevat del que disposen els apartats següents d'aquest article.

2. Els productes agraris i alimentaris amb dret a l'ús de figures de protecció de la qualitat diferenciada poden ser considerats, a l'efecte d'aquest article, com a sectors o productes diferenciats del de caràcter general considerat a l'apartat anterior, o altres de la mateixa naturalesa o similar.»

Cinc. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 6.

«2. Les organitzacions interprofessionals agroalimentàries han de remetre al Registre d'Organitzacions Interprofessionals Agroalimentàries del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, abans del 30 d'abril de cada any, la memòria anual d'activitats de l'any anterior, l'estat de representativitat al tancament de l'exercici, els comptes anuals i la liquidació de l'últim exercici degudament auditat i el pressupost anual d'ingressos i despeses de l'exercici corrent.»

Sis. Es modifica el paràgraf primer de l'article 7.

«Article 7. *Acords de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries.*

Les organitzacions interprofessionals agroalimentàries s'han d'ajustar, per a l'adopció dels seus acords i en el seu funcionament, a les normes i els principis recollits a la normativa de defensa de la competència nacional i comunitària.»

Set. Es fa una nova redacció de l'article 8.

«Article 8. *Extensió de normes.*

1. Adoptat un acord en l'organització interprofessional agroalimentària, s'ha d'elevat al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient per a l'aprovació, si s'escau, mitjançant ordre ministerial, de la proposta d'extensió de totes o algunes de les seves normes en el conjunt total de productors i operadors del sector o producte.

Les propostes d'extensió de normes s'han de referir a activitats relacionades amb les definides a l'article 3 com a finalitats de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries, així com qualsevol altra que li atribueixi la normativa comunitària.

2. Només es pot sol·licitar l'extensió d'una norma regulada a l'apartat anterior al si d'una organització interprofessional, en les condicions que s'estableixin per la via reglamentària, quan es doni que:

- a) L'acord és abonat per almenys el 50% de cadascuna de les branques professionals implicades i,
- b) l'organització interprofessional agroalimentària representi com a mínim al 75% de les produccions afectades.

3. S'han d'establir per reglament els mecanismes de control i seguiment del compliment dels acords d'extensió de normes.

4. El contingut d'aquest article s'entén, en tot cas, sense perjudici de l'aplicació de les disposicions que conté la normativa vigent de defensa de la competència i la normativa comunitària.

5. En cas que dins d'un sector determinat hi hagi diverses organitzacions interprofessionals agroalimentàries reconegudes, aquestes queden vinculades als acords d'extensió de norma, aprovats i publicats, d'una altra organització interprofessional agroalimentària reconeguda per al mateix sector o producte de caràcter general i estatal, en el qual quedin sectorialment incloses.

6. L'ordre reguladora corresponent ha de fixar la durada dels acords, no superior a cinc anys o campanyes, per als quals se sol·licita l'extensió de normes sobre la base de la normativa nacional i comunitària.

7. En el procediment d'elaboració de l'Ordre d'extensió, que s'ha d'ajustar al que preveu l'article 24 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, s'ha d'acreditar la participació pública dels potencials destinataris, per un període no inferior a quinze dies.»

Vuit. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Aportació econòmica en cas d'extensió de normes.*

Quan, en els termes que estableix l'article anterior, s'estenguin normes al conjunt dels productors i operadors implicats, les organitzacions interprofessionals agroalimentàries poden proposar al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, per a la seva aprovació, si s'escau, l'aportació econòmica per part d'aquells que no hi estiguin integrats, d'acord amb els principis de proporcionalitat en la quantia respecte als costos de les accions i de no discriminació respecte als membres de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries.

No es poden repercutir despeses de funcionament de l'Organització Interprofessional Agroalimentària que no corresponguin al cost de les accions.»

Nou. Se suprimeix l'article 10.

Deu. Es fa una nova redacció de l'article 11.

«Article 11. *Revocació del reconeixement d'organitzacions interprofessionals agroalimentàries.*

1. El Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ha de revocar el reconeixement de totes les organitzacions interprofessionals agroalimentàries que deixin de complir alguna de les condicions que estableix l'article 4 d'aquesta Llei.

2. Es pot revocar el reconeixement de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries que hagin estat inactives, sense desenvolupar cap de les finalitats que estableix l'article 3 d'aquesta Llei, durant un període ininterromput de tres anys.

3. La revocació del reconeixement s'ha de fer amb l'audiència prèvia de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries afectades i s'ha d'inscriure en el Registre que regula l'article 14 d'aquesta Llei.»

Onze. Es fa una nova redacció de l'article 12.

«Article 12. *Tipificació d'infraccions.*

1. Les infraccions administratives al que disposa aquesta Llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

2. Constitueixen infraccions lleus les següents:

a) El retard injustificat en l'enviament al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient de qualsevol dels documents esmentats als articles 6 i 7 sobre documentació i acords de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries d'aquesta Llei.

b) L'incompliment pels obligats al pagament de l'aportació econòmica obligatòria o de les quotes en què es desglossi, en els supòsits d'extensió de norma aprovada per l'autoritat competent, quan la seva quantia no superi els 6.000 euros.

3. Constitueixen infraccions greus les següents:

a) La comissió, en el termini d'un any, de més de dues infraccions lleus, quan hagi estat declarat per resolució ferma.

b) La no remissió al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, per part de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries dels acords adoptats al seu si.

c) La no remissió al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient dels comptes anuals i la liquidació de l'últim exercici degudament auditat, per part de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries, quan al llarg del període anual aquestes hagin percebut aportacions econòmiques obligatòries de tot el sector en virtut d'una ordre d'extensió de norma aprovada per l'autoritat competent.

d) L'incompliment pels obligats al pagament de l'aportació econòmica obligatòria o de les quotes en què es desglossi, en els supòsits d'extensió de norma aprovada per l'autoritat competent, quan la seva quantia superi els 6.000 euros i no excedeixi els 60.000 euros.

4. Constitueixen infraccions molt greus:

a) La comissió, en el termini d'un any, de més d'una infracció greu de la mateixa naturalesa, quan hagi estat declarada per resolució ferma.

b) El desenvolupament d'actuacions la finalitat de les quals sigui contrària a les que estableix l'article 3 d'aquesta Llei.

c) L'incompliment d'algun dels requisits establerts per al reconeixement de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries a l'article 4 d'aquesta Llei.

d) La denegació de l'adhesió com a membre de les organitzacions interprofessionals agroalimentàries de les organitzacions sectorials d'àmbit nacional o autonòmic que acreditin tenir la representativitat mínima que estableix l'article 4.2 a) d'aquesta Llei.

e) L'aplicació del règim d'aportacions econòmiques per extensió de normes d'aquesta Llei en termes diferents als que conté l'ordre ministerial corresponent.

f) L'incompliment pels obligats al pagament de l'aportació econòmica obligatòria o de les quotes en què es desglossi, en els supòsits d'extensió de norma aprovada per l'autoritat competent, quan la seva quantia excedeixi els 60.000 euros.

5. En les infraccions relatives a l'incompliment del pagament de l'aportació econòmica obligatòria o de les quotes en què es desglossi, en els supòsits d'extensió de norma aprovada per l'autoritat competent, l'impagament ha de ser denunciat per l'organització interprofessional davant l'autoritat competent, i s'hi ha d'adjuntar la documentació que acrediti que s'ha requerit el pagament als deutors, així com l'admissió a tràmit de la demanda judicial corresponent o, si s'escau, de la sol·licitud de laude arbitral.

No obstant això, quan l'aportació econòmica impagada o les quotes en què es desglossi es calculin sobre dades incloses en declaracions oficials a l'Administració competent o constatades en les seves actuacions de control, no és necessari acreditar la presentació de la documentació esmentada en el paràgraf anterior.»

Dotze. Es fa una nova redacció de l'article 13.

«Article 13. *Sancions.*

1. Les infraccions administratives esmentades a l'article anterior se sancionen:

- a) Les infraccions lleus amb advertència o multa de fins a 3.000 euros.
- b) Les infraccions greus, amb multa compresa entre 3.001 euros i 150.000 euros.

A més, es pot ordenar la suspensió temporal del reconeixement de l'organització interprofessional agroalimentària, a l'efecte del que estableix aquesta Llei, per un termini no superior a un any.

c) Les infraccions molt greus amb una multa compresa entre 150.001 euros i 3.000.000 d'euros.

A més, es pot ordenar la suspensió temporal del reconeixement de l'organització interprofessional agroalimentària, a l'efecte del que estableix aquesta Llei, per un termini comprès entre un any i un dia i tres anys.

Així mateix, es pot ordenar la retirada definitiva del reconeixement a l'organització interprofessional agroalimentària, a l'efecte del que preveu aquesta Llei.

2. Els criteris per a la graduació de la sanció a aplicar són els que determina la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

3. La resolució del procediment sancionador és competència de:

a) El director general de la Indústria Alimentària, quan la quantia total de la sanció proposada per l'instructor de l'expedient no superi els 100.000 euros.

b) El secretari general d'Agricultura i Alimentació, quan aquesta quantia excedeixi els 100.000 euros i no superi els 300.000 euros.

c) El ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, quan aquesta quantia excedeixi els 300.000 euros i no superi els 600.000 euros.

d) El Consell de Ministres, quan aquesta quantia excedeixi els 600.000 euros o quan es proposi com a sanció la suspensió temporal o definitiva del reconeixement de l'organització interprofessional agroalimentària.»

Tretze. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 15.

«Article 15. *Consell General d'Organitzacions Interprofessionals Agroalimentàries.*

2. El Consell General d'Organitzacions Interprofessionals Agroalimentàries actua en Ple i en Comissió Permanent. El Ple està presidit pel secretari general d'Agricultura i Alimentació, i està compost, en la forma com es determini per reglament, per representants dels ministeris d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, d'Economia i Competitivitat i de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, de les comunitats autònomes, de les organitzacions professionals agràries, organitzacions de cooperatives agràries i pesqueres, organitzacions de productors pesquers reconegudes, organitzacions de la indústria i del comerç alimentari i de les organitzacions de consumidors.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 2/2000, de 7 de gener, reguladora dels contractes tipus de productes agroalimentaris.*

Es modifica la Llei 2/2000, de 7 de gener, reguladora dels contractes tipus de productes agroalimentaris, en la forma que s'indica a continuació:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 2.

«Article 2. *El contracte tipus agroalimentari.*

2. S'entén per sistema agroalimentari, a l'efecte del que estableix aquesta Llei, el conjunt dels sectors productius agrícoles, ramader, forestal i pesquer, així com els de transformació i comercialització dels seus productes.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'apartat d) de l'article 3:

«Article 3. *Contingut dels contractes.*

d) Preus i condicions de pagament. El preu a percebre i els criteris per a la seva actualització han de ser lliurement fixats per les parts signatàries del contracte, les quals poden tenir en compte, si s'escau, indicadors de preus o costos. Aquests indicadors han de ser objectius, transparents i verificables, i no manipulables. En la fixació dels preus i les condicions de pagament s'ha de tenir en compte el que estableix en aquest sentit la normativa sectorial comunitària.»

Tres. Se suprimeix l'article 8.

Quatre. Es fa una nova redacció del segon paràgraf de l'article 10.

«Article 10. *Controvèrsies.*

En cas que la comissió de seguiment, dins el termini i en la forma que s'estableixi per reglament, no aconseguixi una solució al conflicte, o en cas de discrepància amb la solució proposada, les parts poden recórrer a procediments arbitrals.»

Cinc. Es fa una nova redacció de l'article 11.

«Article 11. *Infraccions i sancions.*

1. Es consideren infraccions lleus:

a) La no remissió al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient dels resultats de l'auditoria externa en el termini establert per reglament.

b) La no remissió al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient de les dades a què es refereix l'article 4.1 d'aquesta Llei.

2. Es consideren infraccions greus:

a) La no constitució pels proponents del contracte tipus homologat de la comissió de seguiment en el termini previst per reglament.

b) El no compliment de tots o algun dels fins de la Comissió de Seguiment.

c) La no realització de l'auditoria externa que estableix aquesta Llei.

d) La no remissió d'informació, o la remissió de dades falses a l'autoritat competent dins el termini fixat.

e) La reincidència en una infracció lleu de la mateixa naturalesa en el mateix any comptat des de la sanció per resolució ferma en la via administrativa de la infracció anterior.

3. Es consideren infraccions molt greus.

a) L'aplicació de les aportacions econòmiques a destins diferents dels que conté la memòria complementària a què es refereix l'article 5.3 d'aquesta Llei.

b) Acordar o dur a terme activitats amb ànim de lucre per la comissió de seguiment.

c) La negativa absoluta a l'actuació dels serveis públics d'inspecció.

d) La reincidència en una infracció greu de la mateixa naturalesa en el mateix any a comptar de la sanció per resolució ferma en la via administrativa de la infracció anterior.

4. Les infraccions esmentades en els apartats anteriors se sancionen:

- a) Les infraccions lleus amb advertència o multa de fins a 3.000 euros.
- b) Les infraccions greus amb multa compresa entre 3.000 i 150.000 euros.
- c) Les infraccions molt greus amb multa compresa entre 150.000 euros i 3.000.000 d'euros.

5. Els criteris per a la graduació de la sanció a aplicar són els que determina la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.»

Sis. Es fa una nova redacció de l'article 12.

«Article 12. *Òrgans competents.*

La resolució del procediment sancionador és competència de:

- a) El director general de la Indústria Alimentària, quan la quantia total de la sanció proposada per l'instructor de l'expedient no superi els 100.000 euros.
- b) El secretari general d'Agricultura i Alimentació, quan aquesta quantia excedeixi els 100.000 euros i no superi els 300.000 euros.
- c) El ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, quan aquesta quantia excedeixi els 300.000 euros i no superi els 600.000 euros.
- d) El Consell de Ministres, quan la quantia excedeixi els 600.000 euros.»

Disposició final tercera. *Títols competencials.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13 a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Se n'exceptua el que disposen les lletres f) i g) de l'article 5, el títol II i la disposició transitòria primera, que s'emparen en les regles 6a i 8a de l'article 149.1, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva sobre legislació mercantil i legislació civil.

Disposició final quarta. *Facultat de desplegament.*

S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de cinc mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 2 d'agost de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY